DOP TIDNINGEN

ALLT OM DOPET!

- Så går det till
- Dopfesten
- Presenterna
- Fadder till barnet

Småbarnslivet med lek, musik och gemenskap

DANNY SAUCEDO **BERÄTTAR OM SIN TRO**

Poesi i en dopskål

Svenska kyrkan

Är ditt barn döpt?

Det är absolut vanligast att **döpa barn,** men allt fler döps inför konfirmationen. Det blir också fler och fler **vuxna som döps.** Stockholm har flest vuxendop i Sverige. Småbarnsföräldrar funderar och kommer fram till hur de vill göra med **sitt barn.**

Text och foto: Helena Thorén

Anna Edström & Sixten, 11 månader
– Vi har döpt Sixten av tradition. Vi går inte i kyrkan, men det är ett väldigt fint ställe att vara på. Högtidligt. Vår dotter Sigrid som är 3 ½ år nu är också döpt. Det har varit givet att vi skulle döpa våra barn.

Josefin Sjöstedt & Valdemar, 17 månader
– Vi tycker att det är en viktig tradition som vi vill föra vidare. Vi är båda med i Svenska kyrkan, men inte aktiva. Vi var överens om att döpa Valdemar, sedan när han blir stor får han självklart välja som han vill.

Björn Lönnqvist & Irma 6 år, Marcus 6 år, Tove 3 år
– Vi har döpt våra barn. Vi gjorde det för att vi är kristna. Vad de sedan tror på eller inte styr vi dem inte i.Dopet är också ett sätt att fira barnen vi fått och dela det med våra vänner.Även gudföräldrarna är viktiga.

Jenny Ivarsson & Agnes, 12 månader
– Både jag och min sambo är med i Svenska kyrkan. Eftersom vi inte är troende så tycker vi att hon ska ha en valmöjlighet att gå in i Svenska kyrkan eller till en annan religion. Vi hade en jättefin namngivningsceremoni för henne. Vi pratade långt innan hon kom till världen att vi skulle göra så, men vi vet inte om vi gjorde rätt eller fel. Om hon blir utanför.

Cecilia Stenmark & Astrid, 10 månader
– Jag och min sambo diskuterade aldrig dop. Ingen av oss skulle komma på tanken. När frågan kom upp i mammagruppen hade alla andra döpt sina barn, men inte vi. Ingen av oss är särskilt kyrklig. Vi har inte heller haft en namngivningsceremoni. Många har frågat om vi ska, men vi tycker att hon är välkommen ändå.

Ur innehållet

4. Danny: Jag är faktiskt troende
12. Dagen när Joakim döptes
18. Dopfesten
19. Presenter för en bättre värld
22. Att vara fadder
24. En gemenskap öppen för alla
26. Stina döptes i en sjö

Välkommen
till Livet och välkommen till kyrkans gemenskap

Dopet är en början på något nytt i livet oavsett om det är ett barn eller en vuxen som döps. Dörren öppnas till en större gemenskap och visar att vi människor hör ihop, med varandra och med Gud.

Dopet ger ett sammanhang, en tillhörighet till familj, släkt och tradition. De troendes tradition som uppehållits i 2 000 år. Det är också ett sätt att säga tack för livet.

Det är ett mirakel när en ny människa föds och dopet är en gåva som ges utan några krav. Barnet får inte sitt namn vid dopet, men namnet är viktigt. Det nämns tillsammans med Guds namn. Ett dop kan ske i en kyrka, hemma eller utomhus vid en sjö, enskilt eller tillsammans med många.

DOPKLÄNNINGEN De flesta barn döps i en dopklänning som är vit. Det är glädjens och renhetens färg. Den är extra lång för att symbolisera att barnet växer i sin tro under hela livet.

LIVETS BÖRJAN Vattnet är en viktig symbol i dopet. Det är livets källa där allt en gång började. Utan vatten finns inget liv.

LJUSET I MÖRKRET Det stora dopljuset är en symbol för att du inte går ensam genom livet. Tänd det på årsdagen av dopet. När det tagit slut får du ett nytt i kyrkan.

DOPTIDNINGEN Utges av Svenska kyrkan, Stockholms stift **Adress** Box 16306, 103 25 Stockholm. **Telefon** 08-508 940 00
E-post sthlm.stift@svenskakyrkan.se **Ansvarig utgivare:** Thomas Wärfman **Redaktör:** Helena Thorén
Grafisk form: Eva Widegren **Redaktion:** Beatrice Lönnqvist, Björn Ericsson, Charlotte Persson, Helene Holmström, Kari Malmström och Maria Norrman **Tryck:** Alloffset, Stockholm oktober 2012 **www.svenskakyrkan.se/stockholmsstift**

JAG ÄR FAKTISKT **troende**

Artisten **Danny** sjöng låten Amazing i Melodifestivalen 2012. Den handlar om att tro och hans **kristna tro** har hjälpt honom genom livet. Han berättar öppenhjärtligt om sina **känslor, tankar och sin tro.**

Text: Helena Thorén **Foto:** Janne Danielsson

Popartisten och låtskrivaren Danny var tippad att vinna 2012 års Melodifestival med låten Amazing. De flesta som såg finalen minns hans dans i de självlysande kläderna. Och hans andraplacering.

– Det sög att komma tvåa. Jag ville vinna. Det blev ett himla rabalder när jag för det första sa att jag vill vinna och för det andra visade att jag blev besviken. Men vad gör man annars i en tävling? frågar Danny Saucedo retoriskt.

Vi träffas över en kopp kaffe och pratar om ärlighet i branschen. Danny säger vad han tycker och tänker. Det gillas inte av alla i nöjesvärlden, men hans musik gillas av många, särskilt unga.

AMAZING HANDLAR OM ATT TRO

Det alla inte vet är att låten Amazing handlar om hans kristna tro, men den som lyssnar till texten förstår. Danny skriver låttexter som är personliga och ofta inspirerade av hans eget liv. Som artist handlar mycket om ytan, coola dansteg och nya frisyrer, men utanför scenen är Danny mycket mer än det.

– Jag reflekterar mycket och är bra på att följa min inre röst. Jag frågar ofta mig själv ”Är du lycklig?” och försöker vara ärlig mot mig själv – är jag inte lycklig så måste jag tänka efter. Men jag är tacksam för det liv jag lever och är faktiskt lycklig.

ATT HITTA SIG SJÄLV

På finaldagen fyllde Danny 26 år. Han har kommit en bit i livet och samlat på sig livsinsikter som många i hans ålder inte hunnit göra.

Vad har du gjort som andra ungdomar inte har?

– Jag har tänkt mycket på varför jag känner mig så färdig med mitt luskande. I tonåren funderade jag på vem jag var och varför jag fanns, precis som alla andra. Existentiella frågor som gjorde mig djup och sårbar. Som 14-åring var jag osäker på min sexualitet och vad jag ville med livet. Och jag pratade om det och vågade diskutera. I den processen lärde jag mig att hitta mig själv.

TRYGG I KYRKANS UNGDOM

Du måste haft människor omkring som du kunde bolla de tankarna med?

– Javisst, jag mötte likasinnade i Kyrkans ungdom. Mellan pingisbollarna kunde man fråga ”Vad tror du om livet?”. Man kunde vara asdjup och fortfarande tonåring.

Danny var en helt vanlig tonåring, han var ute och smygrökte och provade alkohol i hemlighet. Och tyckte om att hänga i kyrkan. Där var alla ärliga med att de var osäkra och ville prata.

– Det var befriande på något sätt. Så jag är klar med att grubbla på vem jag är och på min tro. Jag har också överösts av kärlek från min mamma, löjligt mycket kärlek. Jag har alltid känt mig älskad och då vågar man älska sig själv och drömma och tänka stort. Jag bestämde mig väldigt tidigt för vad jag ville sysslа med.

SJÖNG TIDIGT I KYRKOKÖREN

Det var mycket musik hemma hos familjen Saucedo. Där fanns instrument och de sjöng barnvisor. Redan som femåring började Danny sjunga i en kör i Katarina kyrka och det fortsatte han med till han var 18 år.

– Att hålla på med musik blev ett sätt att leka och musik är fortfarande det som gör mig gladast. Vi pratade spanska hemma, jag och min bror gick på ett svenskt dagis och mamma lärde oss engelska och franska. Det var många språk, så som barn var jag sen med att prata och dessutom blyg. Därför blev musik mitt sätt att uttrycka mig.

SÖNDAGSSKOLA OCH KONFIRMATIONSDOP

Dannys föräldrar är katoliker och Danny och hans bror uppfostrades som katoliker. De döptes tillsammans inför konfirmationen i katolska kyrkan. Han minns sitt dop i ett kapell på Södermalm. Då var familjen, gudmor och gudfar med. Han minns också söndagsskolan.

– Jag kan tycka, även om jag växte upp med söndagsskola i katolska kyrkan, att det finns en slutenhet där och det var inte roligt som barn. Allt var på så blodigt allvar. Om man ritade något opassande så fick man gå ut och be ”Fader Vår” och komma in igen. Det var så himla gammalmodigt. Därför tyckte jag att det var så kul när jag träffade ungdomar i Svenska kyrkan. Vi körde TV-spel och kollade på skräckfilmer, men

det började alltid med en liten bönestund och slutade med en andakt. Vi var i trygga händer och fick göra vad vi ville där emellan.

ATT VARA ÖPPEN MED SIN TRO

Danny är öppen med att han är kristen och när han uppträder utomlands lägger ingen någon värdering i det. Det är egentligen bara Sverige som är inskränkt, tycker Danny.

– Om man säger att man är kristen då sticker man ut hakan och får en stämpel på sig ”Oj, jaha, hur mår du då?”. Det säger mycket om hur svensken är. Jag tycker det är skönt att få sjunga Amazing i kyrkan för jag är faktiskt troende.

När Danny kommer hem efter en spelning är det till sin flickvän Janna. De träffades när Danny var 17 år. Han såg henne på en fest och visste inte då att de gick i samma skola. Senare såg han henne i skolkorridoren och tänkte ”Wow, det är ju hon”.

– Jag var bekant med några i hennes klass och bestämde mig för att bli kompis med tjejerna i klassen. När jag blivit favoritgrabben berättade jag att jag var intresserad av en tjej i klassen. Och de frågade ”Vem,vem,vem?”. Sedan gjorde de jobbet åt mig. Jag är fortfarande kär i Janna. Vi har kul och hon känner mig så väl, det är tryggt.

LÄNGTAR EFTER BARN

De har varit tillsammans i nio år och har pratat om barn.

– Jag vill ha barn och Janna också, men vi väntar. Janna vill vänta till efter trettio och jag vet att om jag skulle få barn nu skulle mitt fo-

kus helt naturligt hamna på barnet och då skulle allt som jag har jobbat för bli sekundärt. Jag vill först komma upp till nästa säkerhetsnivå för att ge mitt barn en trygghet.

DOP PÅ KONFIRMATIONSLÄGER

Om de får ett barn i framtiden skulle Danny vilja att det döptes, men inte som spädbarn. Han vill att barnet ska välja själv. Han har varit ledare på konfirmationsläger på Värmdö flera somrar och minns dopen av ungdomarna där.

– Det är fint att se tonåringarna gå ut i vattnet. Det blir ett minne att ha kvar för dem. Jag hade önskat att mitt eget dop hade varit på det sättet.

När kaffet är uppdrucket och intervjun över ska Danny vidare till en filmcasting. Han ser det som en utmaning, det är så han utvecklas. Senare i år ska han ut i Europa och Ryssland på promotionturné. Han har haft flera hits utomlands. På lite längre sikt vill han pröva vingarna i spansktalande länder i Sydamerika, men också i Spanien och Florida. Han har börjat skriva låtar på spanska. Kanske var det sista gången vi såg Danny i Melodifestivalen, kanske inte.

NAMN: Daniel Gabriel Alessandro Suecedo Grzechowski
FÖDD: 25 februari 1986
FAMILJ: flickvännen Janna, mamma, pappa och bror
BOR: Södermalm, Stockholm
ARTISTNAMN: Danny
YRKE: låtskrivare, popartist och sångare
SLOG IGENOM: Idol 2006
MELODIFESTIVALEN: har deltagit tre gånger som sångare och låtskrivare, 2009 trea med E.M.D. "Baby Goodbye", 2011 tvåa med "In the Club" och 2012 tvåa med "Amazing"

DISKOGRAFI
ALBUM
2007 Heart Beats
2008 Set Your Body Free
2011 In the Club

SINGLAR
2006 Öppna din dörr
2007 Tokyo, Play It for the Girls, If Only You
2008 Hey (I've Been Feeling Kind of Lonely), Radio
2009 Need to Know, All on You, Emely
2010 Just Like It, In Your Eyes
2011 In the Club, Tonight, Crash & Survive, If Only You (Danny och Freja)
2012 Amazing

Jag vet inte om jag tror

Text: Mamma Anna-Klara Berglund
Foto: Helena Thorén

Sigrid Matsdotter Berglund med mamma och pappa döptes efter en dramatisk upplevelse

I januari samma år som Sigrid döptes tog jag kontakt med prästen Eva-Karin Holst. Vi hade lärt känna varandra flera år tidigare när vi sjöng i samma kör i Nacka och nu ville jag att hon skulle döpa Sigrid.

SIGRID TAPPADE MEDVETANDET

En kväll några dagar senare kräktes Sigrid plötsligt våldsamt och tappade sedan medvetandet. Medan Mats blåste luft genom Sigrids mun för att vara säker på att hålla henne vid liv, ringde jag ambulansen och skrek Vårt barn dör!

RÄDD ATT HON SKULLE DÖ

Ambulansen kom och vi blev inlagda på sjukhus. Sigrid hade återhämtat sig, men blev kvar för utredning. Ingen sömn, bara oro och förtvivlan. Vad hade hänt, varför? Om det händer igen – tänk om hon faktiskt dör.

Då, när jag kände att jag inte kunde hantera oron, ovissheten, alla negativa tankar och rädslan, när jag höll på att gå sönder, ringde jag Eva-Karin. Jag lämnade ett meddelande på hennes telefon: Eva-Karin, du som har en tro, jag vill att du ber för Sigrid.

VI BEHÖVDE TRON

Jag vet inte varför jag ringde Eva-Karin och inte en av mina bästa vänner som är psykolog, men jag tror jag behövde något större – bortom sjukhusrum, prover och rationalitet.

Eva-Karin fanns där med sin tro när vi behövde den.

DÖPTES EN STRÅLANDE VÅRSÖNDAG

Dopet ägde rum i Älta kyrka med familj och vänner på plats, en strålande vårsöndag i april. Allt var precis som vi ville ha det.

Då hade vi varit några vändor till på Södersjukhuset. Det som gett så allvarliga symptom hade efter alla utredningar visat sig vara ett relativt harmlöst problem och Sigrid mår nu utmärkt.

Jag vet inte om jag tror. Jag tror att jag berättade det för Eva-Karin. Hon bara log och sa ”Välkommen”.

Jag vet idag hur viktigt det är att någon säger välkommen. Hur viktigt det är att någon ber när man själv inte kan.

”JAG VET IDAG HUR VIKTIGT DET ÄR ATT NÅGON SÄGER VÄLKOMMEN.”

Den känslan vill jag ge min dotter. Känslan av att tillhöra, att vara självklar och känna tillit till livet, vilket jag tror att andlighet gör med människor.

Jag sov genom hela dopet

Text: Eva Brunne **Foto:** Lasse Söderberg

Eva Brunne
är biskop
och döptes när hon var sex veckor

Mitt dopminne berättar om det som hände den 19 april 1954 i Tyska kyrkan i Malmö. Jag var sex veckor gammal och ointresserad av allt annat än att äta, sova och få ta emot trygghet. Jag sov genom hela dopet.

Det var på Annandag påsk det året och de som kom att bli så viktiga för mig var alla där. Mamma, pappa, min storebror, mina morföräldrar och min farmor. Kanske var det några fler. Prästen Stig Hahne var den som ledde dopgudstjänsten.

LÄSER DOPMINNET

Säkert var det fler barn som döptes samma dag. Fler än jag som blev omslutna av bönen: Hon ska vandra genom en farlig värld, var med henne alla dagar.

Långt senare har jag tagit fram dopminnet. Läst och påmints om det som började en vårdag i april. Inte för att jag tvekar om att Gud har omsorg. Inte för att jag tvekar om det som skedde är verkligt. Men för att jag gärna påminner mig om det som började då och som jag har fått växa i.

Och jag växer fortfarande i mitt dop – varje dag. Det tänker jag fortsätta med livet ut.

"VARJE ÅR FIRAR JAG MIN DOPDAG PRECIS SOM JAG FIRAR MIN FÖDELSEDAG"

GUD ÄR MED MIG

Fortfarande vandrar jag genom en farlig värld och jag vet att Gud är med mig där. Jag blev inte för alltid skyddad från det genom dopet, men lovad att Gud ska vara med mig också när livet inte blir som man har tänkt sig. Varje år firar jag min dopdag precis som jag firar min födelsedag. En god middag med familj och vänner. En bön om nuet och framtiden för alla oss som vill bidra till det goda livet. Det som handlar om rättvisa, solidaritet och jämlikhet.

VI HÖR SAMMAN

Ofta tänker jag den svindlande tanken på samhörighet med andra döpta och undrar hur många döpta det finns i världen. Tillsammans omfattas vi av löftet om att Gud är med oss, går med oss och lever med oss. Alla dagar till tidens slut, sa Jesus. Det tror jag, det lever jag av och det vilar jag i.

DET finaste MAN HAR

Endast det bästa duger till ett nyfött barn. Så att hon eller han kan leva lycklig i alla sina dagar. Det onda behöver besvärjas och det goda välkomnas. Den egna traditionen möter den tusenåriga. Allt det ryms i dopklänningen.

Text: Beatrice Lönnqvist
Foto: Maria Norrman

Dagen när Joakim döptes

Kyrkklockorna **ringer till dop** i Vendelsö kyrka. Utanför är det en solig men lite kylig vårdag. Det är **Joakim Daniel Benjamin Bergström,** sex månader, som ska döpas och inne i den ljusa **kyrkan** sitter släktingar och vänner och väntar på att gudstjänsten ska börja.

Text: Charlotte Persson **Foto:** Johannes Nordemar

Hela familjen går i procession in i kyrkan tillsammans med prästen Per Hilmer Larsson. Längst fram går faster Sofi, som ska vara fadder, med korset. Joakim blir buren av pappa Daniel. Musiken som spelas har de valt själva, ”En sång till friheten” av Björn Afzelius.

Under dopgudstjänsten medverkar både föräldrarna och farmor med läsning av texter och böner. Mamma Anna läser evangelietexten om Jesus och barnen. Storasyster Amanda hjälper till att hälla upp vattnet i dopfunten.

FÖR DANIEL OCH ANNA HAR DET VARIT SJÄLVKLARA VAL ATT DÖPA DE TRE BARNEN

Per Hilmer öser vattnet tre gånger över Joakims huvud och säger:

– Jag döper dig i Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Sedan lyfter han upp Joakim inför församlingen och hälsar honom välkommen i gemenskapen.

– Den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig.

Sofi tänder dopljuset.

TRE OLIKA DOP

Det här är familjen Bergströms tredje barn och alla dopen har varit olika. Mamma Anna berättar:

– Amanda döptes i mina föräldrars trädgård och vi överraskade alla med att gifta oss efteråt – det gjorde att det blev ett speciellt tillfälle för

oss. Det var också första barnet och mitt i sommaren. Vi fick själva göra i ordning altaret med blommor och ljus. Matilda döptes också i Vendelsö kyrka, men då var det dubbeldop. Det var mycket folk, för den andra familjen hade en stor släkt. Det var trevligt också. Och så med Joakim blev det ett singeldop.

– Dopklänningen har min mamma virkat. Joakim är femte barnbarnet som burit den. Förhoppningsvis går den i arv till nästa generation och det förstärker känslan av tradition.

SJÄLVKLART ATT DÖPA

För Daniel och Anna har det varit självklara val att döpa de tre barnen. Anna beskriver det som en tradition som går vidare i släkten, som en gemenskap.

– Om inte jag och Daniel eller våra föräldrar hade varit döpta, då kanske inte vi heller hade döpt våra barn. Men för oss var det självklart att döpa.

– Jag ser barnen som en gåva. Då blir dopet också ett slags ”tack” för dem.

DET FINNS SÅ MYCKET I SJÄLVA FÖRÄLDRASKAPET SOM SPEGLAR GUDS KÄRLEK

SPEGLAR KÄRLEKEN

– Det finns så mycket i själva föräldraskapet som speglar Guds kärlek. Inget i livet är så värdefullt och viktigt som just våra barn, säger prästen Per Hilmer.

Dopet är en gåva från Gud som vi tar emot, precis som vi tar emot livet. Sedan är det den döpte själv som väljer hur hon eller han vill förhålla sig till sitt dop.

– Att vi döper våra barn tidigt i livet är ett högtidligt och glädjefyllt mottagande av en ny familjemedlem. En rit vi behöver och som är viktig, fortsätter Per Hilmer.

FEST FÖR DOPBARNET

Efter dopet är det eftermiddagste hemma hos familjen Bergström. Bordet står dukat med smörgåsar och pålägg, marmelader och juicer, kakor och tårta – en riktig fest för dopbarnet. Själv somnade han gott i bilen på vägen hem.

– Jag är nöjd, det blev en bra dag, säger Anna.

Var och hur?
Boka dop?
Klädsel?
Dopkaffe?
Fadder?
Musik?

PLANERA DOPET

☑ **VAR OCH HUR?** Dopet kan ske i en separat dopgudstjänst eller i församlingens gemensamma gudstjänst.

☑ **BOKA DOP.** Kontakta den församling där du vill att ditt barn ska döpas i god tid. Det går bra att döpas i en annan församling än den man tillhör. Att döpas kostar inget.

☑ **BOKA LOKAL FÖR DOPKAFFE.** Lokal kan ofta lånas/hyras av församlingen. Fråga vid bokningen vad som gäller.

☑ **KLÄDSEL.** Dopklänning finns att låna i vissa församlingar. Barnet kan också döpas i vanliga kläder, gärna något vitt.

☑ **FADDER** – en vuxen med ett särskilt ansvar för barnet. En fadder ska vara döpt och ”villig att dela barnets kristna uppfostran”. Faddern kallas också för ”gudmor/gudfar”.

☑ **VÄLJA MUSIK.** Prästen eller kyrkomusikern kan tipsa om psalmer och annan musik (minst två psalmer ska ingå i en dopgudstjänst). Kanske har du någon som kan sjunga vid dopet?

☑ **DOPSAMTAL.** Ungefär 1-2 veckor före dopet, blir ni kontaktade av prästen för ett dopsamtal. Där finns utrymme både för praktiska frågor och samtal om dopets innebörd.

Jag har levt hela mitt liv i kyrkan

Berättat för Beatrice Lönnqvist **Foto:** Magnus Laupa

Gaby Borglund
är jurist på Datainspektionen och döptes som nyfödd

För mig är tron en fullständigt naturlig del av livet. Jag döptes som nyfödd och som liten gick jag i söndagsskolan varje vecka. Det var en fantastisk tid. Jag fick lära mig de bibliska berättelserna och fundera över olika etiska förhållningssätt. Nu är jag förtroendevald både i min församling och i stiftsorganisationen.

VILL VARA EN GOD FÖREBILD

Jag tycker att det är viktigt att dela med sig av det goda och därför delar jag med mig av min tro. Jag har fem gudbarn som jag stöttar på olika vis. Jag vill vara en närvarande vuxen som mina gudbarn kan vända sig till och se upp till. För mig är det viktigt att vara en god förebild.

STÖTTADE VÄN INFÖR DOPET

Om jag tycker om någon, så berättar jag för den personen vad som är viktigt för mig. Som när en god vän till mig ville bli döpt. Då stöttade jag henne så att dopet blev av. Jag hjälpte henne med alla förberedelser och vi pratade igenom det innan, både tillsammans och med dopprästen. Det var en underbar dopgudstjänst där ett litet barn, en tonåring och min vän, en medelålders kvinna, döptes i samma gudstjänst.

KONSTEN OCH DET GUDOMLIGA

Jag försöker sprida glädje och positiv energi omkring mig och jag hämtar energi från konst bland annat, men också från det gudomliga. Jag inleder varje dag med meditation och läsning och besöker gärna kyrkan för att tända ljus, reflektera och samla mina tankar. Jag tänker att vi är människor och här för att lära oss. Att lära oss att förlåta oss själva och andra, det är en viktig del i min tro och något som jag tänker på varje dag. Tron är en fullständig naturlig del i mitt liv.

ATT LÄRA OSS
ATT FÖRLÅTA OSS SJÄLVA
OCH ANDRA

Dop-gudstjänsten

Dopgudstjänsten äger oftast rum i **kyrkan,** antingen som en egen gudstjänst eller som en del av församlingens huvudgudstjänst på söndagen. Dopet kan också ske i **hemmet** eller på någon **annan plats,** men ordningen är alltid densamma.

Så går dopet till

Gudstjänsten inleds med en psalm och därefter följer ett inledningsord:
Gud vill att vi ska leva i gemenskap med honom (...) Genom dopet föder han oss till nytt liv, för oss in i sin kyrka och ett liv i förening med honom. Detta gör han nu med det barn som skall döpas.

Tackbön

Efter inledningsorden kommer en tackbön som gärna kan bes av en förälder, fadder eller vän:
Gud vi tackar dig för vårt barn.
Tack för gåvan du har gett
och förtroendet du har visat oss.
Ge oss ömhet, fasthet och lugn.
Hjälp oss att ge din kärlek vidare
till det barn som vi har fått ansvar för.
Amen.

Evangeliet om Jesus och barnen

Så följer evangeliets berättelse om när Jesus säger:
Låt barnen komma hit till mig
Och hindra dem inte:
Guds rike tillhör sådana som de.
(...)
Och han tog dem i famnen,
lade händerna på dem
och välsignade dem.
(Hela texten finns i att läsa i Bibeln, i Markusevangeliet, kapitel 10, verserna 13-16.)
Efter textläsningen säger prästen:
– Så vill vi göra med detta barn som vi nu nämner vid namn.

Befrielsebön

Sedan frågar prästen föräldrarna:
– Vilket namn har ni gett Ert barn?
Föräldrarna svarar och sedan de nämnt barnets namn högt lägger prästen, föräldrar, faddrar och anhöriga sina händer på barnets huvud. Prästen ber:
Gud du som ensam räddar från allt ont,
befria (barnets namn nämns) från mörkrets makt,
skriv hans namn i Livets bok
och bevara honom i ditt ljus,
nu och alltid.
Prästen kan också göra ett korstecken över barnet.

Bibelläsning och doptal

Därefter läses en bibeltext som kallas för missionsbefallningen och återfinns i Matteusevangeliet, kapitel 28, versarna 18-20. Fler bibeltexter kan läsas, gärna av föräldrar, faddrar eller anhöriga. Prästen kan hålla ett doptal här eller också tala om dopet efter själva dophandlingen. En psalm kan också sjungas här och alla gudstjänstens psalmer skall förstås väljas gemensamt av familj och präst.

Dopbön

Sedan blir det dags att hälla vatten i dopfunten med orden:
Gud vår Fader, vi tackar dig
för att du i dopets källa
låter det vatten strömma fram
som ger världen liv ...

Det är väldigt fint om någon av föräldrarna, ett syskon eller någon annan häller upp vattnet i dopfunten under bönen.

Trosbekännelsen

Därefter följer trosbekännelsen och efter den kan prästen fråga föräldrarna:
Vill ni att ert barn skall döpas i denna tro
och leva med församlingen i Kristi gemenskap?
Föräldrarna svarar:
- Ja!

Dophandlingen

Så följer själva dophandlingen. Prästen låter dopvattnet möta barnets huvud tre gånger under det att han/hon säger:
NN, jag döper dig
i Faderns
och Sonens
och den helige Andes namn.

Välkomnande

Efter dophandlingen sker ett välkomnande. Prästen kan hålla upp barnet och också säga några raka, enkla och tydliga ord om det fantastiska som sker i dopet, om Gud, glädjen, framtiden och ansvaret. Ett dopljus tänds, gärna av en kyrkvärd eller någon annan, och överlämnas till dopfamiljen.

Förbön och avslutning

Gudstjänsten avslutas med en bön inför framtiden, en bön för barnet, för föräldrarna och för alla som deltagit i gudstjänsten. Efter bönen följer bönen Vår Fader, Välsignelsen och en avslutande psalm.

För den som vill ta del av hela dopgudstjänstens innehåll finns dopordningen i slutet av psalmboken. Givetvis går präst och dopfamilj tillsammans igenom hur gudstjänsten går till, vilka alternativ som kan användas och var föräldrar, faddrar och andra kan medverka.

Dopfesten

Barn som möts av omtänksamma föräldrar, släktingar och vänner har goda förutsättningar för framtiden. På **dopfesten** samlas alla för att fira det lilla barnet. Ta **hjälp med förberedelserna** och håll det på den nivå som passar er.

Text: Helena Thorén **Foto:** Istockphoto.com

Det är ett mirakel när ett barn kommer till världen. Stolta föräldrar vill låta döpa sitt barn och när dopgudstjänsten är över vill många fira dopet. Dopfesten har traditionellt varit en liten och intim tillställning. En fest som huvudpersonen ofta sover sig igenom.

På senare år har ribban höjts och många bjuder in fler än de närmaste. Föräldratidningar har lockat med reportage om dukningar, recept och etikettsregler. Det kan kännas övermäktigt när dagarna ändå är fyllda till brädden med att ta hand om det lilla barnet.

TA HJÄLP

Glädjen över dopet kan skymmas av stressen över att fixa dopfesten enligt konstens alla regler. Därför är det kanske bättre att sänka ambitionerna eller att ta hjälp av släkt och vänner. Festen blir roligare för gästerna när de får vara med och bidra.

LÅNA LOKAL

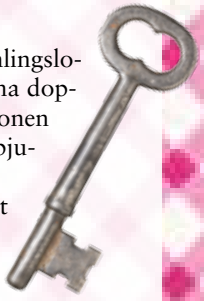

Intill många kyrkor finns församlingslokaler och där kan du enkelt ordna dopfesten. Ring församlingsexpeditionen och boka lokal. Det går bra att bjuda dopprästen till festen och det brukar uppskattas. Om ni anlitat en solist till dopet kanske ni får skönsång till kaffet.

Tips!

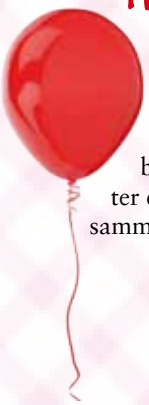

DUKA ETT BARNBORD

Det brukar vara fler barn vid ett dop än huvudpersonen. Samla de lite äldre barnen vid ett eget bord. De får myror i brallan efter en stund och då kan de leka tillsammans.

Nyhet!

DROP-IN DOP MED DOPKAFFE

En ny trend inom Svenska kyrkan är att erbjuda ett alternativ till dop med stora dopfester, drop-in dopen är här för att stanna. I Stockholms stift öppnar några kyrkor portarna ett par gånger per år för drop-in dop. Alla som vill döpas är välkomna, både barn och vuxna. Kyrkan står redo med präst, musiker och dopkaffe. Det blir högtidligt och innerligt utan att slå hål på hushållsekonomin.

Presenter
FÖR EN BÄTTRE VÄRLD

Ge en doppresent som sprider liv och glädje till människor över hela jorden. Köp din doppresent i Svenska kyrkans webbshop. Barn och familjer kan genom din dopgåva få chansen att förändra sina liv. Delad glädje är dubbel glädje.

RENT VATTEN 60:-
Mer än en miljard människor saknar något så självklart som rent vatten. Förorenat vatten gör att två miljoner människor dör av diarré varje år.

FISKEREDSKAP 100:-
Starka fiskelinor är väsentliga för en fiskare! Med små medel kan du hjälpa någon att fortsätta sitt arbete och därigenom säkra sin inkomst.

GRIS 300:-
En gris kan få upp till tio kultingar på en gång. Grisar är lätta att sköta om och bidrar med miljövänlig gödsel så att skördarna ökar.

SKOLGÅNG 500:-
Utbildning förbättrar nästan alltid chanserna i livet. Ett barn som får gå i skolan får större möjligheter till ett bra liv.

FOTBOLLSSKOLA 2 500:-
Gatubarn lever ett utsatt liv och känner sig ofta maktlösa. Fotbollsskolor erbjuder unga pojkar och flickor ett positivt alternativ till livet på gatan.

BRUNN 21 000:-
Rent vatten är en förutsättning för att människor ska kunna klara sig och utvecklas. En brunn med pump ger rent vatten under en lång tid i en by.

GÅVOKORT
Till dopet får du ett tryckt gåvokort med bild och text om gåvan. Kortet skickas hem till dig inom en vecka efter beställningen. Du kan också välja ett e-gåvokort via e-post. På det kortet kan du skriva en personlig hälsning och sedan skicka det direkt till den du vill. Svenska kyrkans internationella arbete ser till att pengarna går till dem som behöver det mest. Gå in på Svenska kyrkans webbshop: *webbshop.svenskakyrkan.se*

Jag vill hjälpa svaga och utsatta

Berättat för Helena Thorén **Foto:** Helena Thorén

Özkan Köse är ungdomsledare och döptes utan föräldrarnas vetskap

Det är två år sedan jag döptes i kyrkan i Tumba. Jag är före detta muslim och född i Ankara i Turkiet. Vi kom till Sverige när jag var två och ett halvt år. Idag är jag 26 år.

Jag har länge varit intresserad av religion, men var muslim mer av tradition. Jag läste Koranen och respekterar den än idag. Men jag läste också Bibeln, både Gamla och Nya testamentet och tyckte att det var en skillnad – den kristna gemenskapen.

MÖTTE EN PASTOR

Ett halvår innan jag döptes, mötte jag en pastor som nu är min vän. Han sa till mig:

”Özkan gå hem och be”.

Jag bad en bön ”Herren om du finns och vill att jag ska följa dig ge mig ett tecken” och jag kände direkt vibrationer. Sedan märkte jag i drömmar och i möten med människor att Jesus alltid ger kärlek. Jag kände att det är den vägen jag vill gå. Att jag vill hjälpa svaga och utsatta.

DÖPTES I NÄRVARO AV NÄRMASTE VÄNNERNA

Jag läste mycket på nätet om kristendomen innan jag döptes. Sedan gick jag en dopkurs i Tumba och döptes också där. Mina närmaste vänner var med mig, men inte min familj.

Jag hade inte sagt till dem att jag blivit kristen, så jag tog en risk men kände att det var värt det.

Nu har mina föräldrar förstått. De sa: ”Okej, du har valt. Oavsett vad vi tycker om det så respekterar vi dig. Det bästa är att du hjälper människor.”

”HERREN OM DU FINNS OCH VILL ATT JAG SKA FÖLJA DIG GE MIG ETT TECKEN”

EN RESA INTE ALLA GÖR

Att byta till kristendomen har inte varit en lätt resa och är inte något som alla gör, men det är ett beslut jag aldrig kommer att ångra. För jag vet att Herren aldrig sviker någon människa.

Anna Jarmar, kyrkomusiker i Huddinge ger tips på psalmer och hur man kan tänka när man väljer.

Vilka psalmer ska vi välja?

I regel innehåller ett dop två eller tre psalmer – en i början och en i slutet av dopgudstjänsten, samt eventuellt ytterligare en i mitten. Den sistnämnda kan uteslutas eller bytas ut mot exempelvis en solosång.

"Det är bra med psalmer som dopgästerna känner igen, då blir det lättare för alla att sjunga. Välj psalmer utifrån vad texten säger och vad som tilltalar er. Ett tips kan vara att titta lite extra i "Psalmer i 2000-talet", ett tillägg till den vanliga psalmboken, som har nyskrivna psalmer med ett modernt språk. Psalmerna 897, 900, 901 och 928 är omtyckta vid dop."

- **Tryggare kan ingen vara**
- **Gud som haver barnen kär**
- **Jag lyfter ögat mot himmelen**

Psalm 248, 193 och 210. Bra psalmer för att väva ihop olika generationer. Även mormor känner garanterat igen sig!

- **Måne och sol**
- **Guds kärlek är ...**
- **Du vet väl om att du är värdefull**

Psalm 21, 289 och 79. Välkända psalmer som många i dagens föräldrageneration har sjungit som barn eller ungdomar. Många som konfirmerades på 80- eller 90-talet har sjungit de här psalmerna under sin konfirmandtid.

- **Det sker ett under i världen**

Psalm 897. Här finns en refräng som kommer tillbaka flera gånger, vilket gör det enkelt att sjunga även om man inte hört den här psalmen tidigare.

- **Barnet döps i nådens hav**

Psalm 900. Detta är en gammal doppsalm som fått ny text. Melodin kan nog många i den äldre generationen känna igen.

- **Det gungar så fint**

Psalm 606. Lättsjungen och fin doppsalm.

- **Sov du lilla**

Psalm 928. Populär psalm med en modern text som tilltalar många. Den är lätt att sjunga utan att man behöver kunna den innan.

- **Gud, hos dig är livets källa**

Psalm 378. En doppsalm i traditionell stil.

- **Änglarna sjunger i himlen**

Psalm333. Detta är en glädjepsalm! Den är rolig och glad, rytmisk och enkel att sjunga.

- **Med vår glädje över livets under**

Psalm 383. Texten i den här psalmen beskriver fint de nyblivna föräldrars tankar och känslor. Särskilt vers 1,2 och 6 är sådana som talar till alla människor.

- **Jag är hos dig min Gud**

Psalm 607. En stillsam och vacker psalm om trygghet.

- **Lilla liv**

Psalm 901. Text av Py Bäckman, som är en mycket duktig textförfattare. Hon prickar verkligen rätt, rakt in i våra liv.

- **När du ser en droppe glittra**

Psalm 723. Vacker och poetisk text. Den är dessutom ganska enkel att sjunga.

Tillsammans med präst och kyrkomusiker bestämmer ni vilka psalmer och andra sånger som ska vara med. Om ni inte har hört psalmen förut kan de hjälpa er att lyssna till den innan ni bestämmer er.

Det är ren kärlek att vara fadder

En fadder är en **vuxen** som vill följa den **döpta genom livet.** Det kan vara en uppgift som ger en livslång kärlek som för **Lovisa Oscarson** och hennes **fadderbarn Karolina.**

Text: Helena Thorén **Foto:** Christian Lönngren

En vanlig fråga inför ett stundande dop är den om faddern. Det är många som undrar vem som får vara fadder och vad faddern egentligen ska göra. Förr i tiden utsågs faddrar, eller gudfar och gudmor som det också heter, som skulle ta hand om barnet om det hände föräldrarna något. På den tiden var kristna förföljda för sin tro på sina håll.

ETT FÖRTROENDE LIVET UT

Idag är det annorlunda, som tur är, men kärnan i fadderskapet är detsamma. Det är ett förtroende som inte slutar när dopfesten är över. En fadder är en förebild som vill följa den döpta genom livet och finnas där som ett stöd vid sidan av föräldrarna.

De enda kraven som finns för att bli fadder är att man är döpt och att man vill dela ansvaret för att den döpta får växa i sin tro. Lovisa Oscarson är fadder för sin systerdotter Karolina som hunnit fylla tio år.

– Karolina föddes på BB Stockholm och när jag hälsade på och satt med henne i min famn frågade hennes föräldrar mig. De ville att jag skulle bli en annan vuxen förebild för deras nyfödda. Jag blev jättejätteglad.

GER EN SÄRSKILD RELATION

Både Lovisa och Karolina vet att de har en särskild relation som startade vid dopet då Lovisa bar in henne i kyrkan och läste evangeliet om Jesus och barnen. De ses och ibland gör saker tillsammans bara de två.

– Vi kan åka till Gröna Lund, ta en tur till Stadshuset och sedan åka skateboard i Rålambshovsparken eller bara åka och bada. Jag har varit med på skolavslutningar, gått på gymnastikuppvisningar och loppisar på skolan. Jag undrar om jag hade gjort det om jag inte varit hennes gudmor?

MYCKET KÄRLEK

När Karolina blir trött på sina föräldrar eller sin storebror kan hon alltid prata med Lovisa. Om det blir en konflikt kan Lovisa gå in och förklara, så att det inte blir så infekterat. Det händer att Karolina ringer om hon är ledsen över något.

– Jag känner mycket för henne och hennes storebror. Jag vill gärna vara ett stöd för dem och någon som de alltid kan vända sig till.

Hur ser du på din uppgift, är den livslång?

– Ja, absolut. Jag känner ett stort ansvar och mycket kärlek till henne och omtanke.

Lovisa Oscarson och hennes fadderbarn Karolina står varandra nära. De har en livslång kärlek.

Gemenskap öppen för alla

Dopet vill vara en början – inte något avslutat. **Svenska kyrkan** erbjuder många sammanhang där man tillsammans med andra kan växa i sitt dop, eller närma sig ett dop. I alla församlingar finns **aktiviteter** som vänder sig till **barn och deras föräldrar.** Det ser inte likadant ut överallt – men gemensamt är den öppna inbjudan. **Välkommen** att vara med!

Text: Kari Malmström **Foto:** Pär Sandberg och Istockphoto

Det finns en hel del som du som förälder kan göra tillsammans med ditt lilla barn. Något som många är nyfikna på är babyrytmik, som handlar om att stimulera det lilla barnets alla sinnen genom musik, sång och dans. I flera av Svenska kyrkans församlingar kan man hitta sådana grupper. På andra håll finns grupper för de allra minsta och deras föräldrar som mer inriktar sig på samvaro och kanske en sångstund.

ÖPPEN FÖRSKOLA

Men alla kanske inte kan och vill binda upp sig för en veckovis återkommande aktivitet? Då kan olika former av öppen förskola vara ett al-

ternativ. Det kan du hitta i väldigt många församlingar. Här är det just öppet, inga krav, det är bara att komma!

MUSIKLEK ELLER SMÅBARNSKÖR

Så småningom är föräldraledigheten slut. Du som förälder är inte dagledig längre och för ditt barn är det dags för förskola. Både barn och förälder kan fortsätta att vara del i kyrkans gemenskap. Eller också kanske ni hittar hit just nu! Om din treåring gillar att sjunga finns det en klar möjlighet att just din församling – eller grannförsamlingen – har musiklek eller småbarnskör att erbjuda. Aktiviteter för barn i alla åldrar finns överallt i Svenska kyrkan.

BARNVERKSAMHET

”Kyrkans barntimmar” och ”Söndagsskola” är begrepp som många känner igen, men inom Svenska kyrkan finns numera många fler namn på grupper och verksamheter som riktar sig till barn och ungdomar. Den som gillar att pyssla, dramatisera, göra musikal, bara hänga, syssla med bibelberättelser (såklart gör man det också!) kan hitta något som känns rätt.

GUDSTJÄNST FÖR SMÅ OCH STORA

Det finns också ett rikt gudstjänstliv med barn- och familjeinriktning i de flesta församlingar. Sjunger ditt barn i kören så är du som förälder förmodligen där, och inte sällan bygger man här nya nätverk och hittar nya sammanhang.

DOPFEST FÖR ALLA

Som döpt får man i många av Svenska kyrkans församlingar hälsningar och påminnelser om sitt dop. Det här ser olika ut på olika håll, men det är vanligt med en återkoppling. Det kan handla om en inbjudan till dopfest om man döpts under året som gått, eller om ett vackert kort som kommer hem på årsdagarna av dopet, eller om en inbjudan att få en ”Barnens bibel” när man blivit stor nog att kunna läsa den.

KONFIRMATION

Dopet är början på en resa, och den tar aldrig slut. Som 13-14-åring får man ett erbjudande om konfirmation, vanligtvis också om man inte är döpt. Ordet konfirmation hänger ihop med det latinska ”confirmare”, som betyder ”bekräfta”. Det är dopet som bekräftas. Det kan låta uteslutande om man nu inte är döpt, men det behöver det inte vara. Numera döps många konfirmander strax före konfirmationen, eftersom det av olika anledningar inte blivit av tidigare.

Till Svenska kyrkan är du välkommen där du står här och nu. Man kan närma sig utifrån tro, tradition eller nyfikenhet – gemenskapen är för alla. Man kan döpas åtta månader, åtta år eller 80 år gammal – exempel finns på allt detta och allt däremellan. Erbjudandet om dopets gåva kan man tacka ja till hela livet. Det är aldrig för sent.

Jag döptes i en sjö

Berättat för Helene Holmström **Foto:** Helene Holmström

**Stina Hjerpe
går i skolan
och döptes inför konfirmationen**

Det var en sommardag. Det hade nyss regnat. Alla gick tillsammans ned till sjön. Mina konfirmationskompisar höll mig i handen. Vi var två som skulle döpas den dagen. Ledarna hade bett oss ta på oömma kläder så vi bar jeans och t-shirt. Vi gick ner i vattnet. Prästen böjde mig bakåt och doppade ned mig i vattnet. Det var svårt att hålla kroppen under ytan, benen flöt upp hela tiden. På stranden stod mamma, pappa, min tvillingbror och vår hund tillsammans med konfirmanderna. Efteråt fick vi vita dopkåpor och blomsterkransar i håret. Några kompisar hade gjort smycken som de gav i doppresent.

VÄLSIGNADES SOM BARN

Pappa är ateist och mamma pingstvän och de valde att barnvälsigna mig. De ville att jag själv skulle välja när jag blev äldre. Jag tycker det är bra att man får ta ett eget beslut. Det är helt okej att låta döpa sig som vuxen.

DET FRISKA VATTNET RENADE

För mig kändes det som en självklarhet. Efteråt har jag tänkt att den där sommardagen vid sjön alltid kommer att vara ett av de största lägerminnena, att vattnet kändes uppfriskande och renande både utanpå och inuti. När jag anmälde mig till konfirmationslägret tänkte jag mest på att det var en kul grej, men när vi började berätta om vår egen syn på olika livsfrågor fick jag ett mycket bredare perspektiv på religion. Det har gett mig mycket.

TRYGGARE ÄN FÖRUT

Jag upplever att jag både mognat och utvecklats som människa. Det viktigaste är kanske att jag känner mig tryggare än jag var förut. Jag oroar mig ständigt för att jag ska bli sjuk, men genom att be och gå på gudstjänster har rädslan minskat. Jag har även blivit aktiv i kyrkan, och går på ledarutbildningen så nu ser jag fram emot att få åka på ett jättekul konfirmationsläger om ett år!

> ”JAG TYCKER DET ÄR BRA ATT MAN FÅR TA ETT EGET BESLUT”

En poetisk betraktelse över dopet av författaren och poeten Elisabeth Hjorth

FOTO: LAURENT DENIMAL

Hjärtat är en dopskål

Hur kan jag tro att dopet är en frihet?

Det är oåterkalleligt och innefattar en tillhörighet till den kristna tron. Är det frihet?

När jag tänker på dopet ligger det nära till hands att också tänka på namn. På identitet och släktskap. Namnet på den som ska döpas uttalas i gudstjänsten, högtidligt. Jag minns när prästen frågade: Vilka namn har ni gett ert barn?

Jag vet att dopet inte är en namngivningsceremoni, utan ett välkomnande in i en gemenskap. Ändå är det ett namn som ges. Utifrån det mest centrala namnet i kyrkan, Jesus Kristus, skapas ett namn åt den nydöpta: Kristen.

Vad får en vuxen myndig människa att ta emot dopet? Vad är det som får en förälder att bära fram sitt barn till dopfunten?

Det krävs ett visst mod att namnge sitt barn. Det liv jag mest av allt önskar ska växa fritt, utan benämningar som blir till fängelser och begränsar. Det liv jag aldrig vill stå i vägen för, men värna med allt jag har. Jag ger mitt barn ett namn. Som en gåva. Jag ger det tillsammans med en bön. Tillsammans med solen som mjukt faller in över den vita dräkten, över mitt hjärta. En bön om att det ska finnas rymd i hans liv, att det ska vara högt i tak som i kyrkan där vi befinner oss. Att det ska finnas sammanhang, levande människor som vill honom väl.

Går det att tänka sig att Gud liknar den föräldern, som med hjärtat fullt av önsketankar välkomnar sitt barn till ett nytt namn?

Det är ingen frihet att komma till ett namnlöst rum, men till ett öppet. Dopets gåva är en utgångspunkt. Någonstans att börja ifrån. En utmaning, vad kan det egentligen bli av det döpta livet?

Det kan bli ett liv i både frihet och ansvar. Namnet kristen fylls dag för dag av mera människa, fler erfarenheter. Det finns mängder av kristna liv genom historien att identifiera sig med och ta spjärn emot. Det svarta, stråken av smärta som inget liv undkommer, också det formar namnet kristen. Att gå in i denna rymd, omsluten av urgamla väggar. Det är dopets frihet.

"Hjärtat är en dopskål Vatten som namn över våra huvuden, rinner tills vi ryms"

Aldrig ensam

Text: Bo Larsson **Foto:** istockphoto.com

När ett barn föds börjar ett nytt kapitel i föräldrarnas liv. Det rymmer sann glädje och kärlek, men också oro och undran över framtiden. Dopets djupaste löfte är att vi aldrig är helt ensamma.

Att bli förälder är stort och fantastiskt, men där finns också en alldeles ny och speciell oro. Hur skall jag räcka till för mitt barns alla behov? Hur skall jag kunna skydda, hjälpa och ta hand om allt det som vardagen kommer att föra med sig? Kommer jag att orka? Plötsligt har jag fått ett större ansvar än någonsin tidigare. Därmed finns också en bävan inför framtiden och allt vad den kan tänkas rymma.

TILLIT PÅ LIVETS STIG

Efterhand blir jag tryggare som förälder, men vardagslivet fortsätter att bestå av många pusselbitar som ska hanteras och helst också passa ihop så gott det går. Vi vill att våra relationer till andra skall fungera. Vi vill känna att vi finns i goda sammanhang, i gemenskaper som kan bära också när livet inte blir så som vi tänkt oss. Vi vill kunna känna tillit till oss själva, till andra och till livet självt. Vi vill ge och få kärlek, omsorg och bekräftelse.

TILLSAMMANS

Genom hela livet förblir vi människor som behöver andra och som behöver varandra. Gud, som en gång gav oss livet, vet att det är så och i dopet vill Gud påminna oss om att vi aldrig någonsin är riktigt ensamma.

EN STOR GEMENSKAP

Dopet fogar in oss i en tradition, en familj och en släkt, men dopet fogar också in oss i ett större sammanhang. Dopet bekräftar att vi är skapade till Guds avbilder. Var och en av oss har en alldeles egen relation till Gud. Dopet synliggör den relationen och det löfte som är knutet till dopet: vi förblir för alltid inneslutna i Gud. Gud vill ge oss den tillit som gör det möjligt att orka leva och det hopp som kan bära genom tillkortakommanden, sorg och död.

KÄRLEK UTAN SLUT

Tron befriar oss inte ifrån något som livet rymmer, men den vill stärka vår tillit till att allt som händer oss är omslutet i Gud. När våra liv tar slut blir vi mötta av en kärlek som saknar slut. Någon som följt oss genom livet väntar också på oss vid den yttersta och sista grinden. Det är dopets allra djupaste löfte till oss. Till dig. Till mig. Och till ditt barn.